

[Hans Rasmussen.]

i Odense Herred havde fundet Anledning til paa en ganske mærkværdig Maade at gribe ind i en Indsamlingssag og lægge Beslag paa nogle Papirer vedrørende denne Sag og ikke var at formaa til at give Slip paa disse Papirer, trods det, at han efterhaanden blev udstyret med ikke mindre end tre Næser, om jeg husker ret, i Anledning af denne Sag. Nu har den højttærede Justitsminister taget Anledning til at lade Sagen forelægge for Rigsadvokaten, og Rigsadvokaten har erklæret, at der ikke i denne Sag kan siges at være nogen Anledning til at foretage noget som helst. Det forekommer mig, at denne Afgørelse, som jeg er glad ved at Ministeriet har sluttet sig til, indeholder den Opregnsning for den paagældende Mand, der var Formand for Indsamlingskomiteen, som han under de foreliggende Forhold maatte siges at have retfærdigt Krav paa.

Dernæst vil jeg udtale min Tilfredshed med den Afgørelse, som Ministeren har truffet med Hensyn til at faa fremskaffet Bevilling til Optagelse af en Erstatningssag med Hensyn til Brandsagen ovre i Hatting ved Horsens. Jeg lagde Mærke til, at Udvalgets ærede Ordfører var inde paa den Sag, og jeg skal derfor ikke fordybe mig videre i den i dette Øjeblik, men kun udtale min Tilfredshed med, at der nu bliver aabnet Mulighed for den paagældende ubemidlede Gaardejer til at komme i Besiddelse af en Erstatning, som jeg synes i dette Tilfælde vil komme til at falde paa et udmærket Sted, idet vi alle sammen maa være paa det rene med, at det har været i allerhøjeste Grad ubehageligt for den brandlidte Mand, at han i lang Tid ikke har været i Stand til at faa truffet Aftale med Haandværkere om Genopførelse af sin Ejendom efter den Brand, der gav Anledning til den Anholdelse, som han blev Genstand for.

Maa jeg i øvrigt tilføje, at jeg ikke føler mig helt sikker paa, om der ikke kunde være Anledning til eventuelt senere at komme ind paa en yderligere Omtale af den Optræden, som de paagældende to Politimestre har udvist i disse Sager.

Saa vil jeg gerne have Lov at berøre de Samraad, der staaar opført i Betænkningen. Med Hensyn til det første skal jeg fatte mig i yderste Korthed, idet jeg kan henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører har anført i saa Henseende, nemlig med Henblik paa Spørgsmaalet om Sagførersamfundet og Sagførerraadet. Jeg har været med til at støtte min afdøde Ven og Partifælle Sven Trier, da han i Udvalget rejste Spørgsmaalet om Rigsdagens Stil-

ling til Sagførersamfundet og Sagførerraadet. Jeg skal i Øjeblikket indskrænke mig til at slutte mig til de Udtalelser, Udvalgets Ordfører har fremsat, og blot sige, at vi for vort Vedkommende maa dele den Opfattelse, at det desværre ikke er gaaet saaledes, at man ude i Offentligheden føler sig betrygget med Hensyn til Sagførerraadets Stilling som kontrollerende Myndighed overfor Sagførerstanden. Vi staaar her overfor noget, som ganske sikkert maa overvejes i den kommende Tid, nemlig hvorledes man skal fremskaffe den Tryghed med Hensyn til Sagførerstandens Standard, som det var Meningen at fremskaffe, da man i sin Tid gennemførte Retsplejeloven.

Det andet Samraad, der staaar anført, vedrører Kontorpersonalet paa vore Dommer- og Politikontorer. Heller ikke her skal jeg fordybe mig i vidtløftige Betragtninger, men blot sige, at jeg tror, den Gruppe af Funktionærer, der her er Tale om, og hvis Antal er over halvfjerde Hundrede, er en Gruppe af Funktionærer, hvis Forhold vi vistnok inden ret længe kommer til at se lidt nærmere paa. Forholdet er det, at disse mange Funktionærer er lønnet paa en højst forskellig Maade. Skønt deres Arbejde vel ikke kan siges at være i synderlig Grad forskelligt, findes der en vidt forskellig Lønningsmaade rundt omkring paa disse mange Kontorer.

Det maa vist siges at være saaledes, at de allerfleste af de paagældende Funktionærer udfører et udmærket Arbejde og ofte arbejder paa selvstændig Vis og vist paa mange Omraader udfører en Gerning, der tidligere blev udført af de juridisk uddannede Fuldmægtige. Jeg mener da, at hele den Gerning, som de paagældende Kontorfolk udfører, er af en saadan Natur, at det maa siges at være paa sin Plads, at det offentlige drager lidt bedre Omsorg for, at de lønnes noget mere rimeligt, end det hidtil kan siges at være Tilfældet. Forholdet er for disse Funktionærers Vedkommende det, at der ikke er noget, der hedder Alderstillæg, og der er ikke noget, der hedder Dyrtids- eller Stedstillæg. De faar i det hele taget rundt omkring Lønninger, der er af en ret gammeldags Karakter, og jeg tror derfor, det vil være rigtigt, om man inden alt for længe ser disse Forhold lidt nærmere efter.

Jeg tillader mig ogsaa at tro, at Justitsministeriet heller ikke er uvilligt til at optage disse Forhold til nærmere Overvejelse; thi naar jeg ser det Svar, der er afgivet til disse Funktionærers Organisation, et Svar, hvori man henviser til